

182. Vzroki telesnih bolezni

1 Jaz sem rekel: »Kar zadeva tvoje včerajšnje vprašanje - glede pogostega dolgotrajnega in hudega bolezenskega stanja pred telesno smrtjo in večinoma zelo zgodnje smrti otrok -, vse to le dopuščam, da bi se ljudje poboljšali, vendar tega ni tako določila vsemogočnost Moje volje.

2 Glej, prvotni ljudje, ki so vztrajali v enakem, njim po Mojem duhu pokazanem redu in v preprostosti, niso poznali bolezni, ki bi jo morali prestajati pred smrtjo. Večinoma so doživeli zelo visoko starost, nikoli niso bili bolni in nazadnje so mirno zaspali, njihova duša pri tem ni čutila ne bolečine in ne strahu pred smrtjo.

3 Njihova hrana je bila zmeraj enaka, ni se spreminjala iz dnevi dan. Večinoma so se hranili z mlekom, s kruhom, z dobrimi in zreli sadeži; tako so telo prehranjevali vse življenje, za potešitev žeje so pili svežo vodo z izvira.

4 Tako so živce v telesu neprenehoma hranili z enakimi dobrimi in neškodljivimi dušnimi snovmi, in v telo se ni mogla pritihotapiti nobena zla, nečista in tako tudi škodljiva dušna snov. Zato so ti ljudje zmeraj bili enako krepki in zdravi, duhovno in telesno.

5 Toda poglej danes na tisoče različnih poslastic, s katerimi si ljudje polnijo želodce in trebuhe - in tako je že kar dolgo časa -, in kmalu ti bo kristalno jasno, koliko nešteto raznoraznih nedozorelih, in tako nečistih, zlih in škodljivih snovi se polasti telesa in ga začne čedalje bolj trpinčiti. Kajti takšne raznovrstne snovi se potem v telesu neprenehoma bojujejo, čeprav lahko človek te uporne dušne snovi za nekaj časa na podlagi izkušenj pomiri z znanimi zelišči in koreninami.

6 Toda takšno zdravje ni trajno, zlasti pri starem človeku, saj bi moral dlje časa uživati preprosto hrano, vendar se to po navadi ne zgodi. Večina ljudi, ki po srečno izbranem ukrepu postane za silo bolj zdrava, kmalu spet dobi veselje do starih poslastic, in nato zboli še bolj kakor prej, začne hirati in navadno dočaka zelo boleč konec.

7 Glej, zato je tudi Mojzes Izraelcem, rešenim iz hudega egiptovskega suženjstva, predpisal seznam jedi. Tisti, ki so se ga strogo držali, so ostali zdravi še v starosti, večina pa jih je začela že prekmalu hrepeneti po svojih egiptovskih loncih mesa, posledica tega pa je bila, da so kmalu postali bolni, slabotni in betežni, in se je moralo njihovo življenje končati s številnimi telesnimi boleznimi.

8 Še bolj žalostno je to pri otrocih.

9 Najprej že starši grešijo levo in desno in telo napolnijo z zlimi in škodljivimi dušnimi snovmi, tako da že otroka spočne grešni oče v telesu še bolj grešne matere.

Vprašanje: Ali lahko iz takšnega telesa zraste zdrav otrok?

10 In še, ko si mati med nosečnostjo zaželi različne priboljške, njeni svojci ne znajo storiti nič boljšega, kot da kar se da strežejo željam noseče ženske.

11 Tako je otrokovo zdravje prizadeto še drugič. Ni dovolj, da otrok že pride bolan iz

materinega telesa, za povrh pa se hrani s še slabšim materinim mlekom. To potem še močnejše prizadene temelje otrokovega zdravja.

12 Če otrok po teh dveh udarcih po svojem zdravju, kolikor se da srečno, s pomočjo številnih zdravil odnese zdravo kožo, ga čaka še tretji udarec. Otrok seveda postaja večji, bolj nagajiv in ga ima okolje vse raje. Kmalu ga začnejo nadvse razvajati in pitati z različnimi prigrizki, kajti takšni neumni starši svojemu razvajenčku ne morejo odreči ničesar. Kakšne pa so posledice? Otrok si že predčasno tako pokvari in oslabi želodec in prebavila, da postane dovzeten za različne bolezni in kmalu umre.

13 Nekateri otroci umrejo že v materinem telesu, še več pa kmalu po rojstvu v dveh do treh letih, večinoma pa v starosti od štirih do dvanajst let. Tisti pa, ki doživijo zrela leta, so morali imeti predvsem pametne in razumne starše ter živeti čednostno in preprosto brez zamer in jeze. Potem ohranijo kar dobro in znosno zdravje ter doživijo šestdeset, sedemdeset, osemdeset let in še več; toda tedaj je njihovo življenje skoraj podobno bolezni, kar je posledica nezdravega materinega telesa, večinoma pa mladostnih grehov.

14 Iz tega kratkega opisa vidiš, da nikakor nisem povzročitelj človeških telesnih bolezni in to nikoli niti nisem bil, temveč so povzročitelji kar ljudje sami, in sicer od trenutka, ko so začeli lahkomišlno in namerno vse bolj opuščati Moje, njim v vseh časih dane zapovedi in pravila, ter slediti svoji pameti in volji, ki sta zaradi zlih duhov, ki se zadržujejo v zraku, zemlji in vodi, začeli čedalje bolj temneti in slabeti.

15 In tako sem ti, prijatelj, zagotovo več kot dovolj jasno odgovori na tvoje včerajšnje vprašanje. Zdaj pa si bolj ali manj oglejmo tudi i današnje vprašanje o lovu na gazelo.«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 10